RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 72.632 van 23 maart 1998
in de zaak A. 44.754/IX-225.

In zake : Robert DRUYTS,
wonende te TURNHOUT,
11-novemberlaan 32

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de Minister van Financiën,
2. de Minister van Begroting.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Robert DRUYTS op 6 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing waarbij :

"- verzoekers' affectatie bij Volksgezondheid en Leefmilieu wordt opgeheven;
- ondertekende slechts of volledig geaffecteerd is bij Tewerkstelling en Arbeid (en R.V.A.);
- Jannie HAECK in verzoekers' plaats is geaffecteerd bij Volksgezondheid en Leefmilieu";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 5 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de rechtspleging.

1.1. Overwegende dat in de memorie van antwoord, ingediend voor de Minister van Financiën en voor de Minister voor Begroting, wordt aangevoerd dat, aangezien de Minister van Financiën geenszins betrokken is geweest bij de bestreden beslissing, het beroep ten opzichte van hem "onontvankelijk" moet worden verklaard, zodat hij buiten de zaak moet worden gesteld;

1.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat hij de Minister van Financiën in de zaak heeft betrokken daar deze, luidens artikel 21 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole, de accrediteringen toekent en heeft nagelaten een ministerieel besluit te treffen;

1.3. Overwegende dat uit geen enkel gegeven van het administratief dossier blijkt dat de Minister van Financiën op enigerlei wijze zou zijn opgetreden met

betrekking tot de bestreden beslissingen; dat het in die omstandigheid past de Minister van Financiën buiten de zaak te stellen;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat moet worden nagegaan, enerzijds, of verzoeker belang had bij het instellen van het beroep en, anderzijds, zo die vraag positief wordt beantwoord, of dat belang nog steeds aanwezig is;

2.2.1. Overwegende, wat de eerste vraag betreft, dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de bestreden dienstaanwijzing een maatregel is die louter de organisatie van de dienst betreft en verzoeker geen enkel voor- of nadeel ten aanzien van zijn loopbaan of zijn administratief en geldelijk statuut verschaft, zodat het, conform de rechtspraak van de Raad, gaat om een louter interne maatregel die niet vatbaar is voor vernietiging;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de gegevens van de zaak aantonen dat het geenszins om een eenvoudige interne maatregel gaat; dat hij stelt dat de maatregel zijn grondslag vindt in het ongenoegen van Mevrouw de Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie en dat de maatregel bezwarend voor hem is daar hem in de mond wordt gelegd zijn opdracht te zwaar te vinden, daar waar die opdracht juist betrekking had op een materie waarin hij een zekere specialisatie heeft verworven; dat hij tot slot betoogt dat de rechtspraak waarnaar de verwerende partij verwijst voorbijgestreefd is en de Raad momenteel de motieven van een beslissing betreffende een dienstaanwijzing toetst;

2.2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat de bewering dat de Staatsse-

cretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie mede aan de grondslag van de bestreden beslissing zou liggen, een blote bewering is en dat nergens uit het dossier blijkt dat die beslissing zou zijn ingegeven door de manier van dienen van verzoeker, reden waarom de bestreden beslissing tevens niet kan worden aangemerkt als een verdoken tuchtstraf; dat zij aanvoert dat de bestreden beslissing moet worden gezien in het licht van de aanwerving van een aantal stage lopende adjunct-inspecteurs van financiën, waardoor kon worden overgegaan tot de splitsing van de bevoegdheden van een aantal inspecteurs van financiën; dat zij betoogt dat de bestreden beslissing enkel werd genomen met het oog op de goede werking van de dienst; dat zij tot slot opmerkt dat niemand recht heeft op het behoud van zijn opdracht, maar er daarentegen een mutatiestelsel bestaat;

2.2.4. Overwegende dat dienstaanwijzingen en mutaties in de regel geen administratieve rechtshandelingen zijn die de rechtstoestand van de betrokken ambtenaren aantasten, maar handelingen van inwendig bestuur die de organisatie en de werking van de dienst betreffen en waarvan de beoordeling van de opportuniteit en de doelmatigheid, tot de vrije appreciatiebevoegdheid van de bestuursoverheid behoren; dat zulks evenwel anders is wanneer bij een wijziging van de dienstaanwijzing van een ambtenaar, zelfs al wordt daartoe besloten in het belang van de dienst en al is die wijziging derhalve geen echte of verdoken tuchtmaatregel, de veranderde dienstaanwijzing een voor de betrokken ambtenaar nadelige weerslag heeft op de wijze waarop hij zijn functie moet vervullen; dat een wijziging van de dienstaanwijzing om die reden griefhoudend kan zijn, zodat een annulatieberoep tegen een beslissing tot een dergelijke wijziging ontvankelijk is;

2.2.5. Overwegende dat in de onderhavige zaak dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing van

6 juni 1991 werd genomen op grond van het motief dat verzoeker zelf heeft voorgesteld ontheven te worden van alle verantwoordelijkheden tegenover het Ministerie van Volksgezondheid, om volledig bevoegd te zijn bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en vooral de Rijkdienst voor Arbeidsvoorziening, hetgeen verzoeker in zijn eerste middel uitdrukkelijk betwist, dat inspecteur-generaal GEULETTE in een nota van 27 mei 1991 aan de Minister van Begroting heeft medegedeeld dat verzoeker heeft toegegeven dat de lasten verbonden aan zijn bevoegdheden te zwaar zijn, dat de bestreden beslissing derhalve laat uitschijnen - terecht of ten onrechte - dat verzoeker niet langer in staat is zijn opdracht bij Volksgezondheid en Leefmilieu op een behoorlijke manier uit te oefenen, dat verzoeker in zijn derde middel aanvoert dat de bestreden maatregelen een vermomde tuchtstraf uitmaken, dat uit de bijdragen van verzoeker in wetenschappelijke juridische tijdschriften blijkt dat verzoeker een bijzondere vertrouwdheid en interesse heeft voor milieu-aangelegenheden en dat de nieuwe dienstaanwijzing waardoor verzoeker niet langer verantwoordelijk is voor het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, een aanzienlijke wijziging van zijn taken of verantwoordelijkheden tot gevolg heeft gehad; dat gelet op deze vaststellingen kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing voor verzoeker ongunstige gevolgen heeft veroorzaakt en dat de veranderde dienstaanwijzing een weerslag heeft op de wijze waarop verzoeker zijn functie moet vervullen, en om die reden griefhoudend kan zijn, zodat verzoeker belang had bij het instellen van een annulatieberoep tegen een dergelijke wijziging; dat de exceptie niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende, wat de tweede vraag betreft, dat de verwerende partij in haar laatste memorie aanvoert dat verzoeker niet langer het rechtens vereiste belang heeft om de bestreden beslissing aan te vechten, daar, eerstens, Jannie HAECK functies in een ministerieel kabinet bekleedt en als inspecteur van financiën bij het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu werd vervangen door R. DU CHAU, wiens aanstelling door verzoeker niet is aangevochten en, tweedens, daar verzoeker zelf in 1992 werd aangesteld bij de Minister van Buitenlandse Zaken en bij de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker bij ministeriële besluiten van 21 april 1992 als inspecteur van Financiën werd aangesteld bij de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken en bij de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking; dat hij die beslissing tot accreditering niet heeft aangevochten, zodat ze definitief is geworden; dat verzoeker daarna bij ministerieel besluit van 1 maart 1995 als inspecteur van financiën werd geaccrediteerd bij de Minister van Buitenlandse Handel en Europese Zaken, toegevoegd aan de Minister van Buitenlandse Zaken; dat ook die beslissing tot accreditatie niet door verzoeker werd aangevochten en derhalve definitief is geworden; dat hij pas een latere accreditatie heeft aangevochten; dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker door de nietigverklaring van het bestreden besluit zijn accreditatie zoals die bestond vóór de bestreden beslissing, niet opnieuw zou terugkrijgen; dat verzoeker in dit opzicht geen belang meer heeft bij zijn beroep;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker evenwel binnen het raam van zijn derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing een verdoken tuchtstraf is; dat, mocht de

bestreden beslissing als zodanig kunnen worden gekwalificeerd, verzoeker toch nog belang zou hebben bij de vernietiging ervan daar een ambtenaar er steeds een rechtens in aanmerking te nemen moreel belang bij heeft om een jegens hem uitgesproken tuchtstraf nietig te laten verklaren; dat de vraag naar de ontvankelijkheid derhalve afhangt van de juiste kwalificatie van de bestreden beslissing;

2.4.2. Overwegende dat een tuchtmaatregel zijn grondslag vindt in een rechtens als schuldig aangemerkte tekortkoming aan een verplichting welke de gestrafte, in zijn hoedanigheid van medewerker van de openbare dienst, naar recht en redelijkheid kan worden geacht tegenover die dienst te hebben; dat een tuchtmaatregel die tekortkoming juist omwille van het schuldige karakter ervan beoogt te bestraffen; dat wanneer wordt aangevoerd dat een wijziging van een affectatie, die als zodanig geen tuchtstraf is, een verdoken tuchtstraf uitmaakt, het aan verzoeker toekomt om aan te tonen dat zulks het geval is; dat verzoeker hierin te dezen niet slaagt; dat overigens ook uit het administratief dossier niet blijkt dat de bestreden beslissing een verdoken tuchtstraf zou inhouden;

2.4.3. Overwegende dat het annulatieberoep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Minister van Financiën wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **G. BAETEMAN.**